

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 11 czerwca 2026 r. o osobach starszych i koordynacji opieki długoterminowej (Dz. U. poz. 986), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z wymienionym przepisem Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Program Bonu Senioralnego, zwany dalej „Programem”, obejmujący:

- 1) szczegółowy sposób przyznawania bonu senioralnego i jego realizacji,
- 2) podmioty przyznające i realizujące bon senioralny,
- 3) sposób i tryb finansowania bonu senioralnego,
- 4) sposób monitorowania realizacji Programu oraz podmioty monitorujące

– mając na względzie potrzeby seniorów w zakresie podstawowych czynności życia codziennego, zapewnienie prawidłowości, sprawności oraz jednolitości przyznawania i realizacji bonu senioralnego oraz aktualne cele polityki senioralnej.

Prognozy demograficzne wskazują na dynamiczny wzrost liczby osób starszych w Polsce w najbliższych dziesięcioleciach. Na koniec 2025 r. liczba ludności Polski wyniosła blisko 37,3 mln osób, w tym 10 mln osób w wieku 60 lat i więcej (26,9% ludności Polski). Wśród osób starszych najliczniejszą grupę stanowiły osoby w wieku 65–69 lat, osiągając poziom 24,3%. Grupą rosnącą w ostatnich latach jest grupa osób w wieku 70–74 lata. Ich udział w subpopulacji osób starszych wyniósł 21,9%. Do 2050 r. liczba osób starszych wzrośnie z obecnych około 10 milionów do 12,4 mln, stanowiąc niemal 40% społeczeństwa. Co więcej szczególnie potrzebująca wsparcia liczba osób w wieku 85 i więcej lat podwoi się - wzrośnie z 0,85 mln do 1,7 mln osób, a zatem aż o ponad 100%. Jednocześnie liczba osób w wieku produkcyjnym spadnie do nawet jedynie 15,8 mln osób.

Spadek liczby ludności ogółem i wzrost liczby ludności w wieku senioralnym skutkuje wzrostem wskaźnika tzw. obciążenia demograficznego osobami starszymi. Dynamiczny wzrost wskaźnika zauważalny jest od 2011 r. – w 2025 r. ukształtował się na poziomie 32,8. Całkowity współczynnik obciążenia demograficznego wzrośnie od wartości 42 osoby w 2013 r. do 81 osób w 2050 r. (87 w miastach i 75 na wsi)). Wiele badań społecznych wskazuje na spadek samodzielności w radzeniu sobie z podstawowymi czynnościami życia codziennego wraz z wiekiem. Przykładowo, zgodnie z wynikami Europejskiego Badania Warunków Życia (EU-

SILC) z 2024 r. 33,0% osób w wieku 60-74 lat oraz 60,7% osób w wieku 75 lat lub więcej wskazywało na ograniczenie w wykonywaniu czynności zwykle wykonywanych przez ludzi, które było spowodowane przez problemy ze zdrowiem, trwające co najmniej 6 miesięcy (wskaźnik GALI).

Osoby starsze znacznie częściej doświadczają różnego rodzaju trudności w zaspokojeniu swoich podstawowych potrzeb w zakresie czynności życiowych. Oznacza to, że w najbliższych dziesięcioleciach znacząco wzrośnie zapotrzebowanie na różnego rodzaju usługi wsparcia dla seniorów.

Powyższe stwarza nowe, potężne wyzwania dla polityki publicznej państwa, w tym w obszarze polityki senioralnej.

W wielu krajach, w tym także w Polsce, dostęp do usług środowiskowych jest niewystarczający. W 2025 r. liczba osób, którym przyznano decyzją usługi opiekuńcze, wyniosła 117 514 osób, z czego ponad 80% stanowiły osoby w wieku 65 lat lub więcej. Odsetek gmin, w których nie były realizowane usługi opiekuńcze (w tym specjalistyczne, sąsiedzkie) wyniósł ok. 11,6%. W kolejnych 30,4% gmin usługi te świadczone były w ograniczonym zakresie (do 10 osób). W obu przypadkach w przeważającej części (ponad 80%) były to gminy wiejskie. W związku z tym opieka jest często świadczona w sposób nieformalny, a obowiązki z nią związane są realizowane przez członków najbliższej rodziny, w tym przede wszystkim kobiety, na których częstokroć spoczywa jednocześnie opieka nad dziećmi czy wnukami. Opieka nad starszym członkiem rodziny może być zadaniem mocno obciążającym dla pozostałych członków rodziny. W szczególności ma to miejsce w sytuacjach znacznego pogorszenia sprawności psychofizycznej osoby starszej, wielochorobowości, czy też chorób neurodegeneracyjnych, które są charakterystyczne dla wieku starszego.

Zgodnie z art. 29 ust. 2 ustawy Program jest przyjmowany na okresy 3-letnie. W związku z powyższym obecnie określa się Program na lata 2026-2028.

Celem Programu jest realizacja polityki senioralnej w zakresie rozwijania i zapewniania usług wsparcia seniorom. Program ma spowodować wzbogacenie usług społecznych o usługi wsparcia dla seniorów, które pozwolą na ich funkcjonowanie jak najdłużej w miejscu zamieszkania, a tym samym ograniczenie ryzyka konieczności korzystania z opieki instytucjonalnej. Wsparcie państwa w zabezpieczeniu podstawowych, codziennych potrzeb osób starszych jest – zgodnie z konstytucyjną zasadą subsydiarności (pomocniczości) – niezbędne zwłaszcza w przypadku gmin, które nie są w stanie zapewnić w ramach zadań

własnych publicznych usług opiekuńczych albo w jedynie ograniczonym, niewielkim zakresie, jak również tych, w których wyzwania związane ze wzrostem odsetka osób starszych będą narastać najszybciej w najbliższych latach. Są to często gminy wiejskie i peryferyjne. Pozwoli ono na ich wzmocnienie w procesie adaptacji do dynamicznych zmian demograficznych oraz da impuls do rozwoju tzw. srebrnej gospodarki. Program rządowy ma rozwinąć sektor usług wsparcia seniorów, zwłaszcza na terenach, na których aktualnie ich najbardziej brakuje. Odpowiada na kluczową i rosnącą potrzebę rozwoju zasobów kadrowych w sektorze opieki nad seniorami.

Wejście w życie rozporządzenia umożliwi bardziej dostępne i dostosowane wsparcie, które pozwoli na odciążenie członków rodzin i opiekunów nieformalnych i przede wszystkim wzmocni działania na rzecz utrzymania samodzielności seniorów i poprawy jakości ich życia.

Program będzie korespondował z działaniami po stronie systemu ochrony zdrowia w zakresie wsparcia osób wymagających stałych czynności z zakresu opieki, w tym poprawi stopień ich samodzielności.

Realizacja Programu będzie należała do gmin. Program finansuje organizację w gminie usług wsparcia dla seniorów dotyczących podstawowych potrzeb życia codziennego w ich miejscu zamieszkania, np. zatrudnienie opiekunów do świadczenia usług wsparcia. Finansowanie Programu będzie zapewnione z budżetu państwa w formie dotacji celowej. Za usługi z bonu senioralnego (usługi wsparcia) senior nie będzie ponosił żadnej opłaty.

Projektowane rozporządzenie przewiduje, że przyznanie bonu senioralnego będzie następowało przez zawarcie umowy o realizacji bonu senioralnego, której stronami będą senior i gmina.

Senior chcący zawrzeć umowę o realizacji bonu senioralnego będzie musiał najpierw złożyć wniosek. Wniosek będzie zawierał co najmniej: imię i nazwisko seniora, numer PESEL (a w razie jego braku – serię i numer dokumentu tożsamości), adres miejsca zamieszkania i dane kontaktowe, informacje niezbędne do ustalenia spełnienia warunków, o których mowa w art. 26 ustawy, oraz niewystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 27 ustawy, wskazanie niezaspokojonych potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego oraz podpis seniora lub jego przedstawiciela ustawowego albo pełnomocnika upoważnionego do złożenia wniosku. Do wniosku senior dołączy dokumenty niezbędne do zawarcia umowy, w tym potwierdzenia spełniania warunków ustawowych przyznania bonu senioralnego, w szczególności dokumenty pozwalające ustalić średni miesięczny dochód w ostatnich 3

miesiącach poprzedzających złożenie wniosku. W przypadku braków formalnych wniosku gmina wezwie do ich usunięcia w terminie nie krótszym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. Wniosek stanowi podstawę do przeprowadzenia kwalifikacji do zawarcia umowy o realizacji bonu senioralnego.

Gmina będzie przeprowadzała kwalifikację seniora niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku. W celu kwalifikacji seniora do zawarcia umowy o realizacji bonu senioralnego, jeżeli będzie wymagało tego ustalenie stanu faktycznego sprawy, będą mogły zostać przeprowadzone rozmowa z seniorem i osobami z nim zamieszkującymi oraz wizyta w miejscu zamieszkania seniora. O wyniku kwalifikacji gmina poinformuje seniora na piśmie. Gmina będzie zawierała umowy o realizacji bonu senioralnego, uwzględniając wysokość przyznanych środków na realizację Programu i wymiar dostępnych usług wsparcia, w pierwszej kolejności z seniorami o najwyższym poziomie niezaspokojonych podstawowych potrzeb życia codziennego. W przypadku jednakowego poziomu niezaspokojonych potrzeb pierwszeństwo zawarcia umowy będzie przysługiwać seniorowi starszemu. Gmina będzie prowadziła i – co jest akcentowane – aktualizowała, nie rzadziej niż raz w miesiącu, listę osób zakwalifikowanych do zawarcia umowy o realizacji bonu senioralnego, z uwzględnieniem powyższej kolejności. Wpis na listę będzie ważny nie dłużej niż do upływu okresu, na który gmina otrzymała środki na realizację Programu. W przypadku niezawarcia umowy o realizacji bonu senioralnego przez seniora w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu oferty zawarcia umowy, senior będzie skreślany z listy, o czym gmina poinformuje go na piśmie wraz z uzasadnieniem skreślenia. Umowa o realizacji bonu senioralnego będzie zawierana na czas oznaczony, nie dłuższy niż do końca roku kalendarzowego, na który gminie przyznano środki na realizację Programu. Senior będzie mógł wystąpić o ponowną kwalifikację do zawarcia umowy o realizacji bonu senioralnego, w szczególności w przypadku zmiany stanu zdrowia lub sytuacji życiowej (np. utraty opiekuna nieformalnego).

Umowa o realizacji bonu senioralnego będzie określała co najmniej: osobę, na rzecz której świadczone są usługi wsparcia, okres, na jaki została zawarta, zakres usług wsparcia, ich wymiar godzinowy w ujęciu miesięcznym i wymiar dni w ujęciu tygodniowym, w których świadczone są usługi wsparcia, oraz zasady rozliczania usług wsparcia, zasady doboru osób świadczących usługi wsparcia na rzecz seniora oraz sposób identyfikowania się wobec niego przez te osoby, miejsce świadczenia usług wsparcia oraz obowiązki seniora związane z zapewnieniem możliwości bezpiecznego świadczenia usług wsparcia, w tym niezbędnych

środków technicznych, sposób potwierdzania przez seniora wykonania na jego rzecz usług wsparcia oraz informowania seniora o zmianie, odstąpieniu od wykonania lub niewykonaniu określonej w umowie usługi wsparcia, zasady informowania o zmianie sytuacji seniora mającej wpływ na realizację umowy, zasady i tryb zgłaszania nieprawidłowości przy świadczeniu usług wsparcia, przesłanki zawieszania świadczenia usług oraz przesłanki i zasady zmiany oraz rozwiązania umowy.

Bon senioralny gmina będzie mogła realizować samodzielnie, w tym przy pomocy np. ośrodka pomocy społecznej, centrum usług społecznych lub innej samorządowej jednostki organizacyjnej właściwej w sprawach wsparcia osób starszych, lub zlecając realizację w swoim imieniu innemu podmiotowi, np. organizacji pozarządowej, przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą w zakresie opieki nad osobami starszymi czy kołu gospodyń wiejskich. Wybór podmiotu, któremu gmina zleci świadczenie usług wsparcia, będzie następował w trybie otwartego, konkurencyjnego, przejrzystego i niedyskryminacyjnego naboru, na zasadach i w trybie określonych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), co zapewni równe traktowanie potencjalnych realizatorów usług oraz przejrzystość wydatkowania środków publicznych. Jednocześnie szeroka formuła odpowiada wyzwaniom związanym z zapewnieniem odpowiedniej podaży pracy do świadczenia usług.

Podstawą kwalifikacji do zawarcia umowy o realizacji bonu senioralnego jest poziom niezaspokojenia podstawowych potrzeb życia codziennego seniora. Podstawowe potrzeby życia codziennego uznaje się za niezaspokojone, jeżeli senior ze względu na stan zdrowia lub wiek nie jest w stanie samodzielnie wykonywać podstawowych czynności życia codziennego w zakresie niezbędnym do samodzielnego funkcjonowania w miejscu zamieszkania oraz nie posiada opiekuna faktycznego mogącego zapewnić wsparcie umożliwiające zaspokojenie tych potrzeb. Na poziom niezaspokojenia potrzeb w zakresie podstawowych czynności życia codziennego seniora składają się czynności, o których mowa w art. 25 ustawy.

Wymiar usług wsparcia zostanie określony w umowie o realizacji bonu senioralnego odpowiednio do poziomu niezaspokojonych podstawowych potrzeb życia codziennego seniora. Ponadto umowa będzie określała zakres usług wsparcia stosownie do rodzaju tych niezaspokojonych potrzeb, zgodnie z art. 25 ustawy, czyli czynności, jakie w ramach bonu wykonywać będzie osoba świadcząca usługę. Pozwoli to precyzyjnie dostosować wymiar i zakres usług do warunków lokalnych i indywidualnych potrzeb seniora, w oparciu o rozpoznanie stanu faktycznego przez gminę.

Jednocześnie osoba świadcząca usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego będzie zobowiązana do rzetelnego świadczenia każdej usługi wsparcia określonej w umowie o realizacji bonu senioralnego, ustalając kolejność i rodzaj świadczonych w danym dniu usług w porozumieniu z seniorem. Każda zmiana lub odstępienie od wykonania określonej w umowie usługi w danym dniu będzie wymagać odnotowania, wraz z podaniem przyczyny, w sposób określony w umowie o realizacji bonu senioralnego.

Wykonanie usługi wsparcia będzie podlegało potwierdzeniu w sposób określony w umowie o realizacji bonu senioralnego, co zapewni odpowiednie ewidencjonowanie usług na potrzeby monitoringu.

Usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego będą mogły być wykonywane przez osoby posiadające przygotowanie odpowiednie do rodzaju wykonywanych czynności. Do osoby wykonującej usługi wsparcia w ramach bonu senioralnego będzie miał odpowiednie zastosowanie art. 50 ust. 4a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 639, 974 i 986). Gmina albo podmiot, któremu zlecono świadczenie usług wsparcia, przed dopuszczeniem danej osoby do wykonywania usług zweryfikuje jej tożsamość oraz dokumenty potwierdzające przygotowanie do wykonywania powierzonych czynności, a ponadto zapozna tę osobę z zasadami kierowania się dobrem seniora, poszanowania jego intymności i godności osobistej oraz respektowania jego prawa do autonomii w podejmowaniu decyzji i samostanowienia, a także dbania o bezpieczeństwo świadczonych usług wsparcia przez przestrzeganie zasad higieny. Zakres usług wsparcia określony w umowie o realizacji bonu senioralnego oraz sposób ich świadczenia będą odpowiadać standardowi i sposobowi świadczenia usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 50b ust. 6 ustawy o pomocy społecznej. Zapewni to odpowiedni poziom bezpieczeństwa i jakości usług wsparcia świadczonych w miejscu zamieszkania seniora.

W projekcie rozporządzenia uregulowano również sposób i tryb finansowania bonu senioralnego. Gmina, w terminie określonym przez organ do spraw polityki senioralnej, będzie zgłaszała za pośrednictwem wojewody do organu do spraw polityki senioralnej zapotrzebowanie, w ujęciu rocznym, na środki z budżetu państwa na realizację Programu (w 2026 r. gmina będzie zgłaszała zapotrzebowanie w ujęciu odnoszącym się do IV kwartału tego roku). W latach 2026 i 2027 gmina, zgłaszając zapotrzebowanie, będzie mogła dodatkowo uwzględnić środki związane z przygotowaniem do realizacji Programu (np. na instruktaże, szkolenia, przygotowanie systemów teleinformatycznych), w wysokości nie wyższej niż 10 000

zł rocznie na gminę; kwoty tej nie wlicza się do kwoty przeznaczanej na koszty obsługi Programu (jest to kwota ponad wartość 3% dotacji przeznaczonej na koszty obsługi), gdyż wydatki związane z przygotowaniem realizacji Programu mają charakter jednorazowy i częściowo niezależny od liczby beneficjentów, a w konsekwencji wartości dotacji. Organ do spraw polityki senioralnej będzie dokonywał podziału środków na województwa z przeznaczeniem na realizację Programu, uwzględniając limit środków, cel Programu i kolejność określoną w art. 28 ustawy. W oparciu o to dotacje na realizację Programu będą przekazywane gminom przez wojewodę. Dodatkowym zabezpieczeniem prawidłowości wydatkowania środków są wprowadzone w projekcie limity finansowe, wynikające z charakteru zadania jako zadania zleconego: koszt jednej godziny wynagrodzenia osoby za świadczenie usług wsparcia finansowanych ze środków Programu nie może być wyższy niż 48 złotych (odpowiada to aktualnie ok. 150% minimalnej stawki godzinowej określonej w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773), a wartość usług wsparcia w ramach bonu senioralnego przyznanego jednemu seniorowi nie może przekroczyć miesięcznie 2500 złotych (odpowiada ta ok. 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę). Zachowana możliwość dostosowania stawek do warunków lokalnych w poszczególnych gminach została w konsekwencji zbalansowana z wymogami jednolitości realizacji zadania zleconego oraz realizacją zasady równości wobec seniorów, w szczególności zabezpieczeniem przed nieproporcjonalnym wykorzystaniem środków Programu na pojedynczych beneficjentów. Jednocześnie, mając na względzie zlecony charakter zadania, obejmuje ono także finansowanie kosztów organizacji usług niebędących kosztami wynagrodzenia dla osób wykonujących usługi wsparcia.

W regulacji zawarto również warunek, zgodnie z którym liczba osób korzystających z publicznych usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania oraz liczba osób korzystających z usług asystencji osobistej dofinansowanych z programu resortowego, o którym mowa w art. 115 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej, a także liczba godzin tych usług świadczonych przez gminę, nie mogą ulec zmniejszeniu w trakcie realizacji Programu z przyczyn zależnych od gminy względem stanu na dzień wejścia w życie rozporządzenia. Niedopuszczalne jest, aby gmina zastępowała usługi opiekuńcze opłacanymi z budżetu państwa usługami wsparcia.

Zadania w zakresie monitorowania realizacji Programu będą realizowane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) na terytorium gminy (w tym w zakresie zadowolenia seniorów z usług wsparcia) oraz wojewodę na terytorium województwa, w tym w ramach przeprowadzanych przez niego kontroli.

Sprawozdanie z realizacji Programu, przekazywane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) do wojewody w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku następującego po roku, w którym realizowany był Program, począwszy od roku 2027, będzie uwzględniało w szczególności:

- 1) liczbę godzin przyznanych i świadczonych usług wsparcia;
- 2) liczbę osób objętych bonem senioralnym, z podziałem na wiek i płeć;
- 3) średni koszt godziny świadczenia usługi wsparcia w gminie;
- 4) łączną i średnią wartość przyznanych bonów senioralnych;
- 5) liczbę osób świadczących usługi wsparcia, w tym nowozatrudnionych do świadczenia tych usług w danym roku;
- 6) wykaz podmiotów realizujących w gminie usługi wsparcia w ramach Programu, w tym nazwy podmiotów, formę prawną oraz podstawę powierzenia lub zlecenia usług;
- 7) opis działań informacyjnych gminy w związku z realizacją Programu;
- 8) wyniki monitorowania jakości usług wsparcia;
- 9) uwagi, wnioski i rekomendacje;
- 10) wskazanie źródeł danych podanych w sprawozdaniu.

Jeżeli Program realizowany jest w gminie zarówno w mieście, jak i na wsiach, dane podaje się częściowo z podziałem na miasto i wieś.

Sprawozdanie z realizacji Programu w województwie wojewoda będzie przekazywał organowi do spraw polityki senioralnej w terminie do dnia 31 marca każdego roku następującego po roku, w którym realizowany był Program, począwszy od roku 2027, wraz ze swą oceną realizacji Programu przez gminę pod względem osiągnięcia jego celów.

Powyższe sprawozdania będą przekazywane w postaci elektronicznej oraz publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego odpowiednio gminę i wojewodę.

Organ do spraw polityki senioralnej będzie sporządzał zbiorcze sprawozdanie z realizacji Programu w terminie do 15 maja roku następującego po roku, w którym realizowany był Program, począwszy od roku 2027.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, co ma na celu zapewnienie odpowiedniego czasu na przygotowanie się gmin oraz organu do spraw

polityki senioralnej do wdrożenia Programu od początku IV kwartału 2026 r., zgodnie z przyjętym harmonogramem pierwszej edycji Programu. Termin ten harmonizuje z rozwiązaniami szczególnymi w rozporządzeniu dotyczącymi roku 2026, a ponadto koresponduje z charakterem rozporządzenia zapewniającym dodatkowe wsparcie seniorom i gminom.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowane rozporządzenie nie nakłada nowych obowiązków regulacyjnych na mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, jednak może pośrednio pozytywnie oddziaływać na rozwój działalności gospodarczej w sektorze usług wsparcia dla seniorów (tzw. srebrna gospodarka).

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących równego traktowania kobiet i mężczyzn.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
REDAKCYJNYM I LEGISLACYJNYM

Aleksandra Ziuzia

Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego

w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

/- podpisano elektronicznie/